

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 54. Mors Petri Joannis Olivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

suscepit. Denique negotiorum urgen-
tium causa in Provincia commorantem
adorta vis morbi consumpsit Brinonii 19
Aug. annos circiter viginti tres natum.
Alii mortem differunt in posterum an-
num 1298. Massiliæ apud Fratres Mi-
nores, ut per suum testamentum præ-
ceperat, est sepultus: unde factum, ut
multi eum nominent S. Ludovicum Mas-
siliensem.

Sæcul.XIII.
A.C.1297.

Rayn.1297.
n. 68.

Vading.
1298. n. 6.

§. LIV.

Mors Petri Joannis Olivæ.

Fratres Minores semper inter se discre-
pabant per disceptationes de obser-
vatione suæ regulæ, quarum præcipuus
author erat Frater Petrus Joannes Oli-
væ 16 Martii hoc anno salutis 1297, æ-
tatis suæ 50 mortuus acceptis obeuntium
Sacramentis omnibus, postquam ultima
sententia sua de observatione regulæ decla-
raverat his verbis: Ajo evangelicæ vi-
tæ nostræ caput illud esse, ut abdicemus
omne jus temporale, ac simplice rerum
usu contenti simus. Peccatum commit-
tit mortiferum, qui transgressiones regu-
læ ac defectus paupertati contrarios
pertinaciter defendit; eo adigere vult
fratres; & puritatem regulæ observan-
tes exagitat. Gravius peccat, qui di-
sciplinæ dissolutiones in universum Or-
dinis

Vading.

1297. n.33.

Id. scriptor.
p. 284.

Sæcul. XIII.
A.C. 1297.

dinis corpus introducit, quam qui privatos aliquos eo impellit: & laxamenta perniciosissima sunt illa, quæ durant diutius, & manifestius patent, ideoque pessima præbent exempla, veluti magna ædificia, quæ ad importunas stipis collectiones inducunt. Receditur procul a regula, dum de sumptibus funerum, ac de piis legatis lites feruntur, quamvis eas homines profani in speciem moveant. Tandem est quæstus gratia fervide curare, ut illi nostris in templis humari velint; anniversaria sacra facienda suscipere; ac generatim domibus nostris certos proventus annuos comparare. Demum derident regulam, qui contendunt nostris fratribus esse permissum, ut bene vestiti, bene calceati sint, vehantur equo, & tam commode vivant, quam Canonici Regulares.

Huic declarationi Petrus addidit suam professionem fidei, dicens: Profiteor coram Deo & vobis, me adhaerere solummodo litteris sacris, & fidei Ecclesiæ Catholicæ Romanæ, cui modo præest Papa Bonifacius. Non sector tantquam partem fidei humanam opinionem aliquam sive meam, sive alienam, quantumcunque Doctor eam tradiderit. Non mihi videor adstrictus, ut aliquam propositionem esse de fide censeam, si hoc non declarat Papa vel concilium generale.

rale: revereor tamen Theologorum sententias: & contrarias tueri credo ad exercenda ingenia, & ad dilucidandam veritatem conducere. Decessit Narbone in cœnobio sui Ordinis, ubi terræ mandatus est: ac sectatores ejus perhibebant ibi facta esse miracula. Multa reliquit scripta, quæ postea memorabo, inter alia commentarios in codicem sacrum, ac præcipue in Apocalypsim.

Sæcul. XIII.
A.C. 1297.

Mors ejus non extinxit contentionem Fratrum Provinciæ, præsertim illorum, quibus cordi erat disciplinæ remissio. His instigantibus Ordinis Minister Generalis Joannes Murius memoriam ejus tanquam hæretici damnavit, & aspere castigavit illos, qui ex operibus ejus aliqua penes se servabant, nisi ea designatis hanc ad rem Judicibus concremanda traderent. Multi Fratres hac de causa in carcerem mittebantur: & proximis in comitiis generalibus omnino vetabatur lectio librorum Petri Joannis Olivæ. Qui tamen defensores suos habuit; inter alios Fratrem Ubertinum Casalensem suum discipulum. Is an. 1259 natus, & an. 1273 ingressus Ordinem in magno disciplinæ studio suo confirmabatur a Joanne Parmensi, cum istum in secessu Grecchiano inviseret. Scripsit defensionem Petri Joannis Olivæ, ubi respon-

Vading.
n. 35.

Vading.
1299. n. 4.
Et script.
p. 329.
Id. 1297.
n. 37.

Sæcul. XIII. spondet ad duodecim capita errorum, de
 A C 1297. quibus is arguebatur.

§. LV.

Bizoqui condemnantur.

Rayn. 1296.
 n. 34.
 v. Cang.
 gloss. Bi-
 zochi.

Diversorum Ordinum Religiosorum de-
 fertores & alii, qui nullum Ordinem
 approbatum amplexi unquam erant,
 multos tunc errores disseminabant. Di-
 cebant se Bizoquos seu Fraticellos, nem-
 pe Fraterculos: concionabantur publice
 quam viri tam mulieres: gloriabantur
 per impositionem manuum suarum con-
 ferri Spiritum Sanctum, & per absolutio-
 nem suam liberari culpis confitentes si-
 bi: damnabant laborem manuum, & in
 Romanam Ecclesiam aperte consurge-
 bant. Papa Bonifacius eos anno prioris
 condemnaverat per litteras 1 Augusti da-
 tas prohibens, nequis Christianorum eos
 reciperet, vel ullo juvaret modo; impe-
 ransque, ut Præsules ac Inquisitores ex
 præscripto Canonum cum eis agerent.

Rayn. 1297.
 n. 55.

Singulare hoc anno 1297 mandatum de-
 dit Matthæo Theatino Inquisitori ex Or-
 dine Minorum, ut perquireret, ac exagi-
 taret Bizoquos, qui in Samnio seu Apru-
 tino, in Marchia Anconitana, vicinisque
 provinciis essent.

n. 57.

Scriptit etiam Inquisitori Carcaffo-
 nensi, ut inquireret in multos Bliterarum
 cives,